

॥ ११ ॥ अवगाढं जलावगाहिनं ॥ १२ ॥ मोक्ष्यध्वं मोचयध्वं ॥ १३ ॥ १४ ॥ क्रियोपेतं कृतकार्यं ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ असामान्यं असाधारणं ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ इति
 कस्यचित्त्वथ कालस्य सशिष्योऽगिरसांवरः ॥ जगाम गंगामभितो मज्जितुं भरतर्षभ ॥ ११ ॥ अवगाढमथोद्रोणं सलिले सलिले चरः ॥ ग्राहो जग्राह बलवान्
 जंघांते कालचोदितः ॥ १२ ॥ ससमर्थोऽपि मोक्षाय शिष्यान् सर्वानचोदयत् ॥ ग्राहं हत्वा तु मोक्ष्यध्वं मामिति त्वरयन्निव ॥ १३ ॥ तद्वाक्यसमकालं तु बीभत्सु
 निशितैः शरैः ॥ अवार्यैः पंचभिर्ग्राहं मग्नमभस्यताडयत् ॥ १४ ॥ इतरे त्वथ समूढास्तत्र तत्र प्रपेदिरे ॥ तंतुदृष्ट्वा क्रियोपेतं द्रोणोऽमन्यत पांडवं ॥ १५ ॥ विशि
 ष्टं सर्वशिष्येभ्यः प्रीतिमांश्चाभवत्तदा ॥ सपार्थबाणैर्बहुधा खंडशः परिकल्पितः ॥ १६ ॥ ग्राहः पंचत्वमापेदे जंघां त्यक्त्वा महात्मनः ॥ अथाब्रवीन्महात्मानं भा
 रद्वाजो महारथं ॥ १७ ॥ गृहाणेदं महाबाहो विशिष्टमतिदुर्धरं ॥ अस्त्रं ब्रह्मशिरोनाम सप्रयोगनिवर्तनं ॥ १८ ॥ न च ते मानुषेष्वेतत्प्रयोक्तव्यं कथंचन ॥ जगद्दि
 निर्दहे देतदल्पतेजसि पातितं ॥ १९ ॥ असामान्यमिदं तात लोकेष्वस्त्रं निगद्यते ॥ तद्धारयेथाः प्रयतः शृणु चेदं वचो मम ॥ २० ॥ बाधेतामानुषः शत्रुर्यदित्वां
 वीरकश्चन ॥ तद्दधाय प्रयुंजीथास्तदस्त्रमिदमाहवे ॥ २१ ॥ तथेति संप्रति श्रुत्य बीभत्सुः सकृतांजलिः ॥ जग्राह परमास्त्रं तदा हचैनं पुनर्गुरुः ॥ भविता त्वत्समो
 नान्यः पुमौ लोके धनुर्धरः ॥ २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि द्रोणग्राहमोक्षणे त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ७३ ॥
 वैशंपायन उवाच कृतास्त्रान् धार्तराष्ट्रांश्च पांडुपुत्रांश्च भारत ॥ दृष्ट्वा द्रोणोऽब्रवीद्राजन् धृतराष्ट्रं जनेश्वरं ॥ १ ॥ रूपस्य सोमदत्तस्य बाह्वीकस्य च धीमतः ॥
 गांगेयस्य च सान्निध्ये व्यासस्य विदुरस्य च ॥ २ ॥ राजन्संप्राप्तविद्यास्ते कुमारः कुरुसत्तम ॥ तेदर्शयेयुः स्वां शिक्षां राजन् ननु मते तव ॥ ३ ॥ ततोऽब्रवीन्महारा
 जः प्रलृष्टेनांतरात्मना ॥ धृतराष्ट्र उवाच भारद्वाज महत्कर्मकृतं ते द्विजसत्तम ॥ ४ ॥ यदानुमन्यसे कालं यस्मिन् देशे यथा यथा ॥ तथा तथा विधानाय स्व
 यमाज्ञापयस्व मां ॥ ५ ॥ स्पृहयाम्यद्य निर्वेदात्पुरुषाणां सचक्षुषां ॥ अस्त्रहेतोः पराक्रांता न्ये मे द्रक्ष्यंति पुत्रकान् ॥ ६ ॥ क्षत्तर्यदुरुराचार्यो ब्रवीति कुरुतत्तथा ॥ नही
 दृशं प्रियं मन्ये भविता धर्मवत्सल ॥ ७ ॥ ततो राजानमामंभ्यनिर्गतो विदुरो बहिः ॥ भारद्वाजो महाप्राज्ञो मापयामास मे दिनीं ॥ ८ ॥

आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभाबदीपे त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ कृतास्त्रान् धार्तराष्ट्रांश्चेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ कर्मकुमारशि
 क्षाख्यं ॥ ४ ॥ मन्यसेऽस्त्रशिक्षादर्शनस्य कालं विधानाय रंगभूमेः ॥ ५ ॥ निर्वेदात् दुःखात् सचक्षुषां स्पृहयामि सुखायेति शेषः ॥ ६ ॥ हेक्षतः हे विदुर ॥ ७ ॥ ८ ॥